

naturligtvis ikke kunnet forlange af Publicum, at det skulde kjende de mange Bestemmelser, og der er derfor vistnok indløbet mange — ogsaa ubegrundede — Klager over Postvæsenet; men da Bestyrelsen i Reglen har været human, har besvaret Klagerne og har taget Hensyn til dem paa en human Maade, er man kommen godt ud af det sammen. Et af de store Goder ved Lovforslaget er, at Publicum herefter kan, naar det ellers vil, være istand til at see, hvad der virkelig er Lov, saaledes at altsaa Publicum og Postbestyrelsen ville kunne komme paa en reen Fod med hinanden. Lovforslaget indeholder imidlertid ogsaa andre store Goder, idet det saaledes, om jeg saa maa sige, slaar de gode Sædvaner fast og giver dem en theoretisk Stadfæstelse. Endvidere gjøres der ved Lovforslaget et andet ikke ubetydeligt Fremskridt, som allerede er blevet nævnt igaar, og som jeg heller ikke kan Andet end anerkjende, nemlig Dobbeltportoens Affjæffelse. Det er kun en Fortsættelse af den Vej, vi allerede have betraadt ved Loven af 26de September 1865, hvorefter vi nedsatte Portotaxterne til tre, og ved Loven af 20de November 1868, hvorved man gik et Skridt videre, idet man nedsatte Taxternes Antal til to. Dobbeltporto er i og for sig noget meget Uheldig, og jeg er i dette Dilemma selv bleven mindet derom, idet jeg har faaet et Brev, for hvilket jeg har maattet betale 8 Sk., da det kun var frigjort med eet Firtillingsmærke, medens det skulde have været frigjort med to; jeg veed rigtig nok ikke, hvorledes det hænger sammen med disse 8 Sk., thi jeg troede, at det kun var 6 Sk., jeg i dette Tilfælde var pligtig til at betale. Jeg har mangfoldige Gange seet, hvorledes private Folk, som ikke have havt Bægtlodder ved Haanden, have været i Tvivl om, hvorvidt de skulde sætte 1 eller 2 Frimærker paa et Brev. Det er selvfølgelig ærgerligt at skulle spille et Frimærke, men det er ogsaa ærgerligt, at Modtageren skal betale 6 eller 8 Sk. for Brevet, og man kan derfor finde sig opfordret til at sætte 2 Frimærker paa, medens 1 havde været nok. At Dobbeltporto affjæffes er altsaa et Fremskridt, som jeg maa paaskjønne, og det saameget mere, som jeg ikke tror, at Stats-

kassen vil lide noget Tab derved, idet den formindskede Indtægt, saavidt jeg formaaer at skjønne, vil blive opveiet ved, at der herefter skal betales 8 Sk. for et Brev, der ikke er frankeret istedetfor som tidligere 6 Sk., og af Motiverne til Lovforslaget synes det ogsaa at fremgaae, at disse to Ting nogenlunde ville balancere med hinanden. Med Hensyn til Pakkepostforsendelsen er der ligeledes steet et Fremskridt. Den Taxt, vi nu have i saa Henseende, er saa indviklet, at vist Ingen veed Bæfted med, hvad der skal svares eller ikke. Man kunde vel synes, at den Bestemmelse ikke var saa indviklet, at der for de 5 første Mil betales $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pd., for de næste 10 Mil 1 Sk. pr. Pd., for de næste 20 Mil 2 Sk. pr. Pd. o. s. fr.; men deels er det vanskeligt at vide, hvor langt der er til den og den Station, og deels er det heller ikke saa lidt vanskeligt at huske, hvorledes Taxterne egentlig ere, ligesom der endelig er den store Uretfærdighed, som ogsaa er fremhævet i Motiverne, at der tages Hensyn til Veilængderne, hvilke jo ikke ere det Afgjørende ved Besørgelsen af Pakker. Dette betyder, at de vægtige Pakker forholdsvis komme til at betale for lidt, idet en Bægt af 32 Pund, der beføres fem Mil, kun betaler 16 Skilling, medens det samme Beløb afkræves for en Pakke, der kun veier 4 Pund. Efter hvad her er foreslaaet, vil der nu, uanset Veilængden, blive betalt 6 Sk. for hver Pakke med Tillæg af 2 Sk. for hvert Pund af dens Bægt, og dette er saameget mere heldigt, som det giver Statskassen en forøget Indtægt af 13,000 Rd., idet den hidtilværende Indtægt nemlig har været 127,000 Rd., men vil, efter hvad der skjønnes, nu blive 140,000 Rd. Alt dette er Fremskridt, som jeg paaskjønner. — Jeg kommer dernæst til Portotribedens Affjæffelse. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Tauber) igaar ikke paaskjønnede Affjæffelsen deraf, men i grunden meente, at man helst burde lade dette Punkt staae hen. Jeg maa imidlertid i dette Stykke være meget mere enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), idet jeg, hvis vi kunde gaane endnu